

ledes at generalsekretæren vil være i stand til fra tid til anden at forsyne rådet med analyser af de fremskridt, der er sket med hensyn til resolutionens gennemførelse.

Jeg føler mig overbevist om, at f. eks. en månedlig opgørelse fra generalsekretæren over de således indhentede statistiske oplysninger ville gøre det lettere at afgøre, hvilke muligheder der måtte være for at stoppe smuthullerne i forbindelse med sanktionernes gennemførelse.

Den omstændighed, at sanktionerne ikke er altomfattende, og at de ikke fuldt ud overholdes, beviser, at yderligere skridt kunne træffes inden for pagtens rammer med henblik på at bringe det illegale regime i Salisbury til fald ved fredeligere midler.

Den danske delegation tror ikke, og vi har aldrig troet, at sanktioner var et hurtigt virkende middel til at hidføre radikale politiske ændringer. Det er snarere ligesom andre politiske foranstaltninger en langsomt virkende metode, men af den grund kan vi ikke uden videre afskrive sanktioner som nytteløse. Mangelen på hurtige resultater må ses på baggrund af, at sanktioner tjener til at undgå blødsudgydelse og voldshandlinger med uforudsigelige følger. Tålmodighed er derfor af afgørende betydning. Sanktioner kan kun forventes at virke, hvis de gennemføres samvittighedsfuldt og med beslutsomhed. Vi må aldrig tabe vort mål af syne. Vi må ikke opgive ævred undervejs. Magthaverne i Salisbury må aldrig blive forledt til at tro, at hvis de blot holder ud, vil det internationale samfund give op. Hvis dette får lov at ske, vil det sandsynligvis betyde en fuldkommen fiasko for sanktionsinstrumenterne alene til gavn for Smith-regimet og dets ligesindede venner i visse andre lande. Det kunne medføre uoprettelig skade for FN og for organisationens muligheder for at gennemtvinge sine resolutioner ved fredelige midler.

I denne forbindelse vil jeg gerne henvide til den britiske udenrigsminister George Browns nylige indlæg under generaldebatten, hvori det fremhævedes, at Storbritannien fortsat loyalt ville støtte den økonomiske sanktionspolitik og overholde sine forpligtelser i henhold til sikkerhedsrådets resolutioner.

Især på baggrund af betydningen og omfanget af den britiske handel med Rhodesia

forud for den ensidige uafhængighedserklæring finder vi Storbritanniens beslutning i denne sag meget tilfredsstillende. Denne faste holdning kan måske fortolkes som et tegn på, at dersom en udvidelse af de økonomiske sanktioner viser sig nødvendig, vil et sådant skridt møde støtte fra Storbritannien.

Den danske regering opfyldte fuldt ud den frivillige sikkerhedsresolution fra november 1965, og vi har naturligvis fuldt ud gennemført tvangssanktionerne i henhold til sikkerhedsrådets resolution af 16. december 1966. Når tilstrækkelige oplysninger foreligger, vil Danmark være rede til at støtte et forslag i sikkerhedsrådet om at udvide og stramme sanktionerne mod Rhodesia. I mellemtiden er der visse andre problemer, som dette udvalg med fordel kunne beskæftige sig med.

Det er alvorligt nok, at Smith-regimet stadig er ved magten i Salisbury, men især er det foruroligende at der i Sydrhodesia synes at være en tendens til at institutionalisere det afskyelige apartheidsystem. De farer, en sådan tendens indebærer, er åbenbare for enhver, og det gælder også systemets vanerende og nedværdigende natur.

Et andet problem, som giver os anledning til alvorlig bekymring, er den fortsatte tilbageholdelse af et stort antal politiske fanger, deriblandt de to nationalistledere, Joshua Nkomos og Ndabaninge Sitholes. Fængsling og tilbageholdelse af personer af politiske grunde er i sig selv forkastelig, og det, uanset hvor dette finder sted. Det er som regel et tegn på en fundamental svaghed i det pågældende samfund. I denne henseende danner forholdene i Sydrhodesia ingen undtagelse fra regelen.

Den danske delegation er rede til at støtte et krav fra dette udvalg om ophævelse af apartheidpolitikken i Rhodesia og om løsladelse af personer, der er fængslet og tilbageholdt af politiske grunde.

Salisbury-regimets fortsatte beståen er ikke blot en skændsel, det er også en udfordring til os alle. Det er med fuld ret, at de skandaløse tilstande i Sydrhodesia blotlægges, men det vigtigste er at tage udfordringen op. Det vil kræve tålmodighed, udholdenhed og fordomsfrihed fra alle dem, der oprigtigt ønsker at samarbejde i kampen mod Salisbury-regimet. Hvis vi handler i fælles-